

ІГОР ГОЛОМОЗИЙ

Зоозагадки

ДІТЯМ ДОШКІЛЬНОГО ТА
МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

Ігор Голомозий
**Зоозагадки. Дітям дошкільного
та молодшого шкільного віку**

*http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=24916204
ISBN 9785448546105*

Аннотація

Пізнавайте цей дивовижний світ, який створив наш Бог. Тварини, птахи, риби та комахи є не великою частиною навколишнього середовища, в якому ми маємо задоволення жити та насолоджуватися життям.

Зоозагадки

Дітям дошкільного та молодшого шкільного віку

Ігор Голомозий

Редактор Наталія Борисівна Голомоза

© Ігор Голомозий, 2017

ISBN 978-5-4485-4610-5

Создано в интеллектуальной издательской системе Ridero

Каже «ж-ж-ж», немов машина

В жовті смужки пузо й спина.

На бджолу він схожий —

Медонос не гожий.

Як ужалить – буде біль.

Звати ту комаху –

(Джміль)

Птиця дзьобом «Клац-клац-клац!»,

На стовпі його палац.

По городу ходить,

Жаб та мишок ловить.
Він на зріст не карапуз.
Його звати

(Чорногуз)

Руда шуба, білі капці,
На тендітній, кожній лапці.
Дарма часу не марнує.
В курнику, бува, полює —
Їй вночі не спиться —
Злодійка —

(Лисиця)

У калюжі лежить звір —
Не собака і не тхір.
Їсть в калюжі й хрокає,
Рильцем смачно чмокає.
Брудне пузо, брудна спинка,
Зветься нечупара.....

(Свинка)

Дивовижна ця гора —
Має очі й рот вона.
Довгим носом воду набирає,
Та собі на спину поливає.
Підійме тяжкий рулон
Велетень-звірюка

(Слон)

Що за диво-кінь біжить
«І-а!» голосно кричить.
Вперто може коник стати —
Ми не в силі його пхати.
Висловухий – «цок-цок-тук».
Зветься коник той
(Вісюк)

Очі звір лупаті має,
Муху язиком хапає.
Каже «Ква» мокра незграба.
Звати ту незграбу
(Жаба)

На дивані хто лежить,
Та на вухо нам мурчить.
Хто вночі по хаті ходить,
Шкідників сіреньких ловить?
То не баба, то не дід.
То рудий, пухнастий
(Кіт)

Він не нявка й не ірже,
Двір і хату стереже.
Темна ніченька надходить —
Сторож у дозор виходить.
«Гав-гав-гав!!!» – В злодія – стрес.
Вірний охоронець –
(Пес)

Має вим'я, хвіст та роги,
Їсть траву біля дороги.
Каже «му-у» як устає,
Діткам молоко дає.
На зріст вона здорова,
Звуть її

(Корова)

«Стриб та скок» – рогатий,
Грався бородатий.
Усіх зачіпає,
Ріжками буцає.
Каже «ме-е-е!», бо він не ослик.
Звати забіяку

(Козлик)

Спить удень, вночі літає,
Може й мишку упіймає.
Крила, кігті, голова.
Зветься птаха ця

(Сова)

Грива, довгий хвіст, копита.
До копит підкова бита.
«І-го-го!» сказав не слоник,
А швидкий, веселий

(Коник)

Діточок не ображає,
На озерах проживає.
Він лежить та позіхає,
На сонечку засмагає.
Наче яма його рот.
Звати звіра
(Бегемот)

Уночі пищить на вухо,
Не бджола він і не муха.
Боляче кусається,
В тіло упинається —
Крові напивається —
Та й летить кудись до хмар.
Зветься той пискун
(Комар)

Птах той біга, не літає —
Голову в пісок ховає.
Обжене навіть «Ікарус» —
Африканський швидкий
(Страус)

В когось в шафі є комахи —
Їдять шуби не мурахи.
Людам збиток, в серце біль
Завдає домашня
(Міль)

Носик, очі, вушка, спина
Просуваються з-під тину.
Коли ж він лякається —
У клубок згортається.
Має безліч голочок
Для захисту.....
(Іжачок)

Наче пилка, гострі зуби,
Розгризе й залізні труби.
Свого рота роззявляє —
Риб малесеньких лякає.
Ось така у річці злюка,
Неприємна риба
(Щука)

Лиш один у цілім світі,
«Восьминогий» плете сіті.
Ловить сітями комах,
А не рибок і не птах.
Завдає комахам мук —
Поїдає їх
(Павук)

Він працює кожен день. —
Там живе, де, трухлий пень.
Тисячі їх в одній хаті.
Всі трудящі, не пихаті.
То не риба, і не птаха,

А малесенький

(Мураха)

У дворі моїм стрибає,

Крихти й зерна підбирає.

«Цвір-цвірінь», каже простець,

Сіра пташка

(Горобець)

По болоту ходить птиця,

Довгошия, мов цариця.

Жабок і малька шукає,

Бере дзьобом та й ковтає.

Довгі ноги, дзьоб мов шабля,

Називають птицю

(Чапля)

Дуже високо стрибає,

Над квітками мов літає

Зелененький молодець —

Зветься

(Коник-стрибунець)

Під землею звір малий,

Та до того ж ще й сліпий.

Цілий день він риє нори.

В нього спальня там й комори.

Зо дня вдень багато літ

Під землею живе

(Кріт)

Не чіпайте ту віршовку
Різнокольорову з шовку.
Вона може укусити —
Смертоносно отруїти.
Тож боюся її я.
Звуть віршовку ту

(Змія)

Крильця й лапки вона має.
На усе бридке сідає.
Скрізь бактерії розносить,
І пробачення не просить.
Коли сніг та завірюха —
Засинає чорна

(Муха)

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.